

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR SZOLIDARIZMUS LAPJA

„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Egyes szám ára tagoknak . . . 10 fillér
Előfizetési díj egy évre . . . 2.— pengő
Intézményeknek, magánosok-
nak egy évre 20.— pengő

FŐSZERKESZTŐ:
PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. sz.
Telefonszám: 30—0—92

Krisztussal való együttesünk

37. Eligazítás: szeptember 9, hétfő.

Krisztussal való együttélhetésünknek egyik főkelléke és eszköze: *Krisztusnak megismerése*. Olyan óriási energiát fogyasztunk Hacsék és Sajó-féle és színházi életből vett szindarabkák betanítására, futball-capatokkal való kilődásra, táncmulatságok rendezésére és előadások keretében Tutankhamen koporsójának a megismerésére, szociális mozgalmak ismeretére. Csak a leg-

2. Krisztus működésének eredményei az *apostolok* személyében tűnnek elénk. Egyik legkitünőbb eszköz tehát Krisztus megismerésére és Krisztussal való együttesünk megeremtésére, az *apostolok* személyének, történetüknek, életformájuknak, Krisztus követésüknek, Krisztussal együttélésüknek magva az első századok *mártirjainak* sokasága. Kitünő eszköz tehát fentemli-

adandó használatára, magyarázása, értelmezésére, szentírás-órákban, prédikációkban, hétfői gyűléseken, beszélgetések alkalmával. Továbbá *Krisztus személyének az egész egyleti élet központjába való állítása*. Minden Belőle induljon ki, Miatta és Erte nyerje értelmét, töltődjön meg természetfölötti tartalommal; így: tanfolyamok, előadások, ünnepélyek mindig birjanak

fontosabbról beszélünk a legkevesebbet. Tehát külön is, de a legényegyet egyéb megnyilvánulásaiban beillesztve is cselekedjünk, törekedjünk:

1. *Krisztus korának*, élete helyének, kora társadalmának, mozgalmainak, történetének megismertetése. Krisztus isteni, emberi személyének, életkörülményeinek, életfolyásának ismertetésére, Krisztus megváltói tevékenységének és ezen tevékenység értelmének, céljának és eredményének ismertetésére. Krisztus evangéliumi viselkedésének, példájának, szavainak, tetteinek, tanításainak, parancsainak, eredményeinek ismertetésére.

tett célunk elérésére, mártirjaink korának, életének, életkörülményeinek, élettelfogásuknak, életprobléma megoldásuknak, Krisztussal való együttélésüknek ismertetése. Ugyan- csak erre a célra kitünően felhasználhatjuk korunk sokszor néha vért hullató, néha vértelen mártirjainak: a *hittérítőknék* kiképzése, elindulása, működésük területe, pogány népek életkörülményei, rengeteg áldozattal, nélkülözéssel, sokszor vértanú halállal járó munkájuknak ismertetését.

3. Gyakorlatban természetesen és legelsősorban a legnagyobb szuly helyezendő az *Ujszövetségi Szentírás* ismertetésére, megszerettetésére,

valamit magukkal és magukban Krisztus evangéliumi fényéből. Hacsék és Sajó helyett méltóbban állítunk be kis jeleneteket, megszemélyesítőket, kis darabokat a szentírásból, apostolok, mártírok életéből. Különös gond legyen egyleti *jelvényünk* tartalmának megértésére, annak állandó viselésére.

„Mi még hiszünk az emberekben. Különösen hiszünk még mindig dolgozó ifjuságunkban, hibái mellett is, a világ sok csábítása és félrevezetése mellett is. És mert hiszünk benne, azért szüntelenül dolgozunk érte.”

Kolping.

Programunk jelszavakban

38. Eligazítás: szeptember 16. hétfő.

Programunk állandó szem előtt tartásának megvannak a maga különleges eszközei, módozatai: jelszavak, képek, indulók, jelvények stb. Legényegyleti programunknak is megvannak ezek a külső segéd-eszközei, legelső sorban *gyönyörű jelszavai*.

1. *Első* programpontunk minden embernek első és örök célját: *Krisztussal való együttélés megteremtését, kiépítését, megszerzését* foglalja magában. Ennek a Krisztussal való együttélésünknek a szülőik nevelése, az iskola tanítása, saját belső lelki életünknek ösztönzése után és főként a legelső segítője maga az *Ur Jézus Krisztus*. Ő pótolni tudja a szülőket, az iskola nevelését is, az öröklött s szerzett talentumokat is közvetlenül és közvetve is az Egyház kegyelmi eszközeivel. A Krisztussal való együttélésünk megteremtője tehát saját magam iparkodása és imádsága után maga az *Ur Jézus Krisztus*. Mindezeket a következő jelmondatban hangoztatjuk állandó intés, figyelemzetés, bátorítás-képen: *„Krisztus és én, mi ketten együtt masirozunk az élet és örökélet utján!”* E jelmondat minden szavának és gondolatának mélyesége tartalmát, értelmezését, gyakorlati megvalósításának útjait már a régebbi Eligazításokban részletesen elmondottuk. Ez a jelszó figyelmeztet bennünket állandóan a legényegyleti nevelés első követelményére: minden fiatal emberből neveljünk *jó vezetőt*, elsősorban saját maga testi, szellemi, lelki s szociális élete számára.

2. A legényegyleti nevelés második célja: *vezetőt nevelni* mostani s jövőendő családja részére. A jó család vezetéséhez tartozik és sajnos sokszor az egyik legnehezebb követelmény: a család *anyagi megélhetéséről*, javairól való gondoskodás. A legényegyleti második programpontjában jó családvezetőket akar nevelni az anyagi megszerzése, biztosítása terén. A szükséges anyagi megszerzésének pedig a legáltalánosabb és legbecsületesebb módja: *Istentől adott élethivatásnak, szakmának* tökéletes ismerete. Ezért helyez a legényegylet oly nagy súlyt egész 100 esztendő történetében a hivatás-gondolat állandó ébrentartására, ápolására, a hivatásban Isten kegyelmi tényének felismerésére, a hivatás minden egyes aktusát imádságként való megbecsülni tudására, állandó modern elméleti szakoktatásra és gyakorlati szakmabeli továbbképzésre, tanulmányutakra, vándorlásra, ön-

állósításra stb. E programpontunkra jelszavunkat Kolping Atyánktól kaptuk. *„Az ember mindenben nem lehet mester, egyben azonban tökéletes mesternek kell lenni: saját élethivatásában, szakmájában!”*

3. A legényegyleti nevelés *harmadik célja, vezetőket nevelni a közélet részére*. A család, az ipari közösségek: ipartestület, iparegyület, az iparoskörök az egyházközségek, községi képviselőtestületek stb. közossége részére. E vezetővé való kinevelés, rendkívül nagy jelentőségű elsősorban a *saját magam részére*. Vezetői állásom valamely közületben magával hozza nagyobb tekintélyemet, nagyobb befolyásomat, ismeretköröm tagulását, több munkaalkalmat és ezzel kapcsolatban vagyonosodási lehetőséget. Mindezek után tekintélyt szavamnak, bizonyos több jöletet, több kulturát, több társadalmi megbecsülést, előkelő pozíciót családodnak és jobb jövőnek kilátásait gyermekeim részére. De ezen vezetői voltom másodsor nagy jötelemény a *közület részére*, amely közületekben általában nem nagyon él Krisztusnak evangéliumi világnézete, szelleme, tanása parancsa és evangéliumi példája. Sőt! Azt látjuk, hogy a legtöbb közületre ráillik az Urnak a Szentírásban mondott panaszja: *E közület szájával imád engem, de szívében, tetteiben elfordult tőlem!* A legtöbb közületnek legtöbb megnyilvánulásában Krisztus-elhagyást, talán nem mindig tudatos Krisztus tüvényeinek lábbal taposását látjuk és éppen ezért *szerecsellen és boldogtalan a világ, mert nem uralja Krisztus Királyt*, akinek pedig örök tulajdonul adott át minket az Ur a Szentírás szavai szerint. És ezek a Krisztustól elfordult közületek igen nagy akadályai *saját-magunk egyéni* Krisztussal való együttélésünknek, együttmasirozó-szánkunknak. A köz színháza, mozija, újságjai, könyvei, beszédjei, rossz példái, nyomorúsága szárnyát szegei saját magunk jóra való lendülésének, elejét veszi jószándékaink gyakorlatban való megvalósításának, lelkiismeretünk nyughatalanságát elaltatja, Istenképmás lelkünknek Isten felé való örök szomjúságát megmérgezi. Mindezek miatt tehát ezt a közületet kell *evangéliumivá* átváltoztatni. E közületet kell Krisztushoz elevenen hozzánkötteni, mint szőlővesszőt a szőlőtőkéhez és a közületeknek kell Krisztust vállalni emelni, szívükbe zárni, az evangéliumok törvényeit vérükké változtatni, Krisz-

tus Királyt uralni. Ezen programunknak jelszóba foglalása tehát így hangzik: *„Krisztus szociális, közéleti királysága jöjjön el a Te országod!”*

4. Minthogy közületről, annak szociális, tehát felebaráti szeretettől vezetett evangéliumi szellemmel felépült berendezéséről beszélünk és minthogy a berendezést emberek csinálják, irányítják és Krisztus örök királyságába is beszéltetendő embereké történik, azért állandóan szemünk előtt akarjuk tartani azt a jelszót, amely bennünket a *vezető, irányító és a vezető emberek állandóan helyes értékelésére* megtanít. E jelszó pedig így hangzik: *„Minden ember annyit ér, amennyi Krisztus együtt van benne!”*

A földi élet csinál talán köztünk különbséget vagyomban, kényelemben, kulturában, tanultságban, szépségben, tehetségben. Ezek a különbségek azonban Isten előtt, örökletünk szempontjából nem kicsinyitenek, vagy nagyitanak, nem biztosítanak kisebb vagy nagyobb megbecsülést és nem szereznek kisebb vagy nagyobb boldogságot. A legtökéletesebb embertípus Isten és az Örökkévalóság szemszögéből nézve és Krisztusnak legkedvezőbb és az örökéletben a legelőkelőbb az, kiben közülünk a legtökéletesebb Krisztus-együttés van, akár földmunkás, akár miniszterelnök. Ezen Krisztus-együttés különbség voltá szerint állítom én értéksorba legelső sorban az embereket, ezek szerint értékelem barátaimat, vezetőimet és általában a közéleti vezetőket. És ezen Krisztus-együttés szerint tisztelem és becslöm embertársaimat, vezetőimet és a közélet vezetőit.

5. Örökéletünknek egy parányi kis kezdő szaka, de döntő fontosságú szaka az a 20–40–60–80 esztendő, amit földi testben itt a földtekén földi életünkben eltöltünk. Erre a *földi életviszonylatra* is megvan a mi értékmerőnk. Becslés-i módszerünk szerintünk itt: *„Minden ember annyit ér, amennyit tud* (élethivatásában, szakmájában) *és amennyit produkál!”* Nem az arany bölcső, az öröklött százezer hold földek, apamtól kézen kapott bankbetétek, arisztokraták címei adják meg az én emberi értékemet, hanem az én *szerezett tudásom és teljesítményem*. Minden ember annyit ér, amennyit tud szakmájában, élethivatásában. A pap a papi, a tanító a pedagógiai, a cipész a cipészi és bankdirektor a pénzügyi szakmájában és élethivatásában: tehát nem kártyázásban, autózásban, kitűnő társasági forgolódni tudásban stb. *Es amennyit élethivatásában, szakmájában produkál*. Vannak sokan, akik élethivatáshoz, szakmához ér-

Hogyan akarsz jó legényegyleti tag lenni, ha az alapító Kolping atyának érted élt életét, küzdelmeit, munkája eredményeit sem ismered? — Sürgősen vedd meg az életraizát! A Központban 50 fillérért kapható!

tenének, de akár családi körülményeiknél, akár üzleti leleményességüknél fogva amugy is könnyen meg tudnak élni, legitim vagy nem legitim uton pénzt szerezni, hát az élethivatásban, szakmában nem sokat produkálnak! Hát mi aszerint értékeljük az embereket, amennyit itt produkálnak és amekkora munkájuk teljesítménye. Hej, de megváltozna a világ, ha valóban egyszer elkezdenék aszerint osztogatni a vagyon, jólétet, kulturát, társadalmi pozíciót, kitüntetések, nemességét, grófságot; ez lenne igazán a szociális világ! Hej, de más embereket kellene akkor neveznünk vallásos embereknek és hazafiaknak. Hej, de más emberek kerülésnek be akkor állásokba, pozíciókba, titkárságokba és elnökségekbe, ha *eszerint válogatná a közöket, ki mennyit tud és mennyit produkál.* Más hittel és bizalommal járna a gyermek az iskolába és fogná az iparos a szerszámot és törekedne a tisztviselő asztala mellett, ha tudná, hogy tudása és iparkodása szerint kapja azokat a köztől, amiket földi értékeknek nevezünk. Ennek a gyönyörű társadalmi berendezésnek szívárványát festjük mi a jövő egére és dolgozunk minden erőnkkel megvalósulásán: *„Minden ember annyit ér, amennyit tud és amennyit produkál.”*

Tudod-e?

...hogyan Németországban csak *mestervizsgával* lehet ipari önállósulást elérni. A mestervizsga elméleti részében vizsgát kell tenni: a kézművesipar történetéről, szervezetről, ipari, kereskedelmi és polgári jogról, munkajogról, társadalombiztosításról, tanonc- és segéd tartásról, adózásról, könyvelésről. A gyakorlati része a mester-remek elkészítése. A munkában a vizsgázót ellenőrzik, hogy azt segítség nélkül állítsa elő.

Kiállanád sikerrel a vizsgát?
Nem késő még, készülj alapos szakembernek!

März József

Mézeskalácsos és
viaszgyertyaöntő,
elsőrendű oltári
gyertya készítő

Budapest, VII., Rózsa-u. 13

Telefon: 43-4-56

Világcsoda vagyunk-e?

39. Eligazitás: szeptember 23., hétfő.

Talán világesodának lehetne nevezni az olyan egyesületet, szervezetet, közületet, amely egyszer egészen megvalósítaná programját! De hát mi nemcsak abban akarunk világcsoda lenni, hogy nem úgy, ahogy, de *tökéletesen* meg akarjuk valósítani programunkat, hanem abban az *embertipusban*, abban a *legényegyleti csapatban*, amelyet a program-megvalósítás a világba beállít. Hogy így 100 százalékban igaz legyen, amit dr. Scheiber német egyetemi tanár a kölni „Pressa” világhiállításán a legényegyletről elmondott: *„Háború és forradalmak után valamilyen más társadalmi formát, szervezkedést keres az ember mintaképül és megtalálja a ka-*

tolikus legényegylet régen fenálló szervezetében, amelyben az ember megkapja és átéli a család, a faj és hazaszeretet eszméinek teljes melegét és legbensőbb nagyszerűségét! És igaz legyen, amit indulónkban éneklünk: *„Diadalra vezesse egyletét, a világ első egyletét.”*

Hát a megvalósított program eredményei miben is mutatkoznak? 1. Először abban, hogy a legényegyleti neveltek a *szervezés elméleti és gyakorlati, szellemi és technikai ismereteit tökéletesen* bírják. És hogy a legényegylet maga egy elevenen élő és munkálkodó szervnek, *szervezetnek tökéletes példaképe* legyen. Lapunk július 1-i számában 28–29. Eligazitásban be-

A pápai nuncius közöttünk.

Kolping életrajzát

mindenki olvassa!

mindenki ismerje!

Megrendelhető a Központban

széltünk már arról, hogy milyen ázsiai sötétség, szaharai sivárság uralkodik a szerveznetudás, a szervezethez vezető frontján. Az elgondolások megvannak, a lelkesedés és ambíció is meg volna, de már az elindulás percében kátuba jut minden dolog. Természetes erkölcsi erők hiánya miatt is, de jórészt a szervezés elméleti és gyakorlati részében való teljes tudatlanság és tehetetlenség miatt. Ha a legényegylet tagjai nagyszerűen forgolódo, beszélő, emberekkel bánti tudó, ügyes, talpraesett szervezni tudó, szervezettel megtartani tudó fiatal emberek, akkor jó uton van az a legényegylet, amely őket nevelte. A legényegyleti nevelteknek tehát keresszük kell menni a mindennapi gyakorlati egyleti élet minden területén, módozatán, megnyilatkozásán. Ezért olyan hihetetlenül fontos a rendezőgárda állandó eleven élete, rendezőtisztségek betöltése, egyleti tisztségek hierarchiája, ezek a gyakorlati iskolái a szerveznetudásnak és ezek az erőpróbiák. Az elnök által végzett egyéni nevelés legelső, legfontosabb feladata a tisztségeken keresztül, a nem érzékenykedő, közérz önzetlennél áldozni tudó, komoly önfegyelm alatt élő típus közéletbe való beállítása.

2. Abban, hogy a legényegyleti nevelés tagjaiban és legényegyleti csapatában valami egészen modern, egészen új, valóban evangéliumi életet, *Krisztus-példát élő típust állít be a katolikus közéletbe.* Friss, lelkes, eleven, mosolygó, tiszta szemű, tisztakezű, örökké aktív, kedveset, szépet, jót kisugárzó, a maga és mások életét felderítő, krisztusi kegyelemmel való telítettséget kisugárzó, Krisztust ismerő, napjait, óráit, terveit, testét, szellemi életét, szakmáját, családját Krisztussal együtt csináló, Krisztussal együtt mosírozó fiatalságot. Az evangélium minden mondatát, Krisztus földi életének minden megnyilvánulását mélységesen értő, szerető és a maga életében megvalósítani törekvő csapat. Nem a rosszban, tehetetlenségben, gyarlóságban nyavalygó, de az utat, frissét, jót folyton kikezdő, alkotó fiatalság, amelyre áll Krisztus szava: *„Ti vagytok a világ sava, ti vagytok a világ világsága!”*

Az örök önzésből, egymást gyűlölő, rágalmazó, egymást fűrészelő, dühödő nyavalygásból kiemelkedő evangéliumi levegőből táplálkozó legényegyleti csapatot, amely felebarátjait nemcsak hogy nem rágalmazza, pletykázza, gyűlöli és nemcsak kerülni tudja és akarja és nemcsak eltűnni akarja és tudja, hanem felebarátainak jót akar és tud

gondolni, velük szemben így érezni, nekik önzetlennél a krisztusi példa szerint eszelekedni, nekik Krisztusban nemcsak megbocsájtani és őket nemcsak sajnálni, de Krisztusban őket szeretni tudja. Ezt a *fiatal katolikus típust, ezt a legényegyleti csapatot* akarjuk mi egyleti programunk alapján kinevelve a világba beállítani.

3. A sok hipokrita, farizeus, drótnárgátot, világot rágató, féltéglával melletted verdeső, pántlikás, heje-hujás, diszmagyaros, de semmi komoly munkát, élethivatást, szakmát igazán nem értő magyar típus helyett a modern időknek lelki épségben és szépségben, erkölcsi erő telítettségében, teremtési, alkotni-tudásban, *hivatáshoz, szakmához való tökéletes, hozdértesben, igazi keresztény uri életfelfogásban, világszemléletben, haza és hazaszereget értésben* mintául szolgáló magyar fiatal csapatot akarunk nevelni és beállítani az *új magyar ezer év megalapozására és szolgálatára.* Fiatalságot, amely honját leli a hazában, idetartozónak érzi magát, minden magyar rögöt és magyar embert sajátjának tud vallani és érezni, amely hazáját, fajtáját, történelmét, hibáit és erőnyeit ismeri. Istenadta gyönyörű specialitásait állandó forrássá, értéké, típusá fejleszt, amely drótnárgátot és sületlenségek ápolására lealjasított tömegember helyett minden magyar testvérben eleven magyar haza és szentkorona testet lát, becsül, véd, táplál, magához ölel, amely a hazát elsősorban a magyar emberben látja, amely a haza boldogulását legelső sorban a magyar ember boldogulásában szolgálja, amely a szegénység rabszolgaságába, égbekiáltó proletársorba taszított, nyomorban élő magyarországi milliókat nemcsak szájával öleli magához, de felelősségükön, a szociális igazság és isteni főparancs részükre való megteremtésén minden erővel és — ha kell — mártíromsággal dolgozik. *Ki akarja rádirozni a magyar nép közmondásaiból ezt a kereszténytelen és hazáruól közmondást: „Szegény embert még az ág is húzza” és helyére varázsolni: „Szegény embert még az ág is támogatja.”* Fiatalságot, melynek szent elhatározása, hogy sok kicsi tűzből egybe lobbanva kiegészíti a nemzet testéből az örökös hazát rágalmazó, hazát lealacsonyító, hazát uton-utfélen áruoló és a hazát mélységes lélekkel szerető Rákócziakat, Zrínyieket, Frangepánokat, Szécsényieket száműzetésbe, vérépadra, halálra áruoló típus. És folytasson egymás ellen fenekedő fegyelmet, egyéniséget nem tűró típust száműzi barátai, po-

litikai, társadalmi közléte köréből. Amely nem valuta- és kötvénysiberelésben, hazaáruoló kijáráásokban, kereskedelmi közvetítés szegény ember nyuzzásában szolgálja a hazáját, de saját maga erkölcsi értékein kívül — saját maga Istenadta páratlan tehetségeinek kifejeztése segítségével, sajátmaga tökéletes hivatás, szakmabeli tudásában és teljesítményeiben. Ha magyar embernek Istentől adományként kapott lelki készségeihez és testi készségeihez *szerezett ismeretek és tudások is járulnának, a magyar emberből is lehet világosoda.* Ezt a *fiatal magyar iparos típust* és csapatot szeretnők és akarjuk mi a *haza szolgálatára* nevelni és beállítani.

4. Abban, hogy az *iparosközleteleket:* iprtestületeket, iparosköröket, ipari szerveket az oda bemasírozó, vezető szerepeket betöltő, tökéletesen kiképzett és kinevelt ifju és idősebb legényegyleti tagok betöltik a legényegylet világnézetével, gondolataival, programpontjaival, ezek eredményeivel. Gyümölcseiről ismeritek meg a fákát — olvassuk a Szentírásban. *Hát mi azt mondjuk, hogy az ipartestületekről ismerjük meg a legényegyleteket.*

Kiadja: az Orsz. Közp. Kat. Legényegylet

Felelős szerkesztő és kiadó:

Pintér József.

U t c s ó n v á s á r o l h a t

Kiss Endre és Mafunka Ferenc

Budapest, V., gr. Fiksa István ucca 16

kézműáru nagykereskedés.

Vászon, sifon, asztalnemű, damasztáru, zsebkendők, törülközők, törölrühák, matracok, paplanok, takarók, fehérneműek gyári árban, Minisztériumok, klinikák, kórházak és intézetek szállítói.